

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Petra Sedláka a Mgr. Davida Hipšera v právní věci žalobce: **J. U.**, proti žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje**, se sídlem Lidické náměstí 9, Ústí nad Labem, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu, o námitce podjatosti, vznesené žalobcem v řízení vedeném u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 15 A 22/2014,

t a k t o :

Námitka podjatosti vznesená žalobcem dne 30. 12. 2014 vůči soudcům Krajského soudu v Ústí nad Labem, senátu 15 A, úseku správního soudnictví, JUDr. Markétě Lehké, Ph.D., Mgr. Václavu Trajerovi a JUDr. Janě Kurešové, **se o d m í t á .**

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Žalobce podal dne 14. května 2014 u Krajského soudu v Ústí nad Labem žalobu na nečinnost žalované spočívající v tom, že žalovaná nerozhodla o jeho odvolání proti rozhodnutí o přestupku vydaném v blokovém řízení, na jehož základě byly žalobci zaznamenány v registru řidičů body podle § 123a a násl. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů. Odvolání podal žalobce podle svých tvrzení z toho důvodu, že přestupek nespáchal a pokutový blok nepodepsal. Žalovaná namísto rozhodnutí o odvolání vyřídila žalobcovu podání jako podnět k přezkumnému řízení a zaslala žalobci zamítavé sdělení, že pro přezkum (resp. prohlášení nicotnosti rozhodnutí vydaného v blokovém řízení) neshledala důvod.

[2] Podáním ze dne 23. 12. 2014 vznesl žalobce námitku podjatosti vůči soudcům Krajského soudu v Ústí nad Labem, senátu 15 A, úseku správního soudnictví, JUDr. Markétě Lehké, Ph.D., Mgr. Václavu Trajerovi a JUDr. Janě Kurešové, jako reakci na poučení o složení senátu, který bude o jeho věci rozhodovat. Žalobce podjatost jmenovaných soudců dovozuje z toho, že již dříve namítal podjatost soudce Krajského soudu v Ústí nad Labem JUDr. Petra Černého, Ph.D, a to pro jeho neobjektivní postup a osobní zaujatost v této konkrétní věci. Žalobce se domnívá, že na základě jeho námítky podjatosti mohl soud k němu získat negativní postoj, což vylučuje nestranné a objektivní rozhodování. Žalobce se dále domnívá, že vzhledem k tomu, že se jmenovaní soudci s JUDr. Petrem Černým, Ph.D. osobně znají, pojí je přátelské a úzké kolegiální vazby, mohli získat povědomí o posuzované věci, jejímž předmětem je projednání přestupku údajně spáchaného žalobcem i jinak, než jen ze spisového materiálu, a to právě od JUDr. Petra Černého, Ph.D.

[3] Námitku podjatosti vznesl žalobce opětovně poté, co o předchozí námitce podjatosti, kterou vznesl podáním ze dne 30. 9. 2014, rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 6. 11. 2014, čj. Nao 404/2014 - 5. Opětovné vznesení námitky podjatosti uvedených soudců Krajského soudu v Ústí nad Labem, senátu 15 A, úseku správního soudnictví, odůvodnil žalobce tím, že Nejvyšší správní soud o původní námitce podjatosti rozhodl, ačkoliv žalobce podal námitku podjatosti soudkyně JUDr. Miluše Doškové. Nejvyšší správní soud ve věci rozhodl navzdory tomu, že předsedkyně senátu čelila nevyřízené námitce podjatosti. Žalobce má tak za to, že existuje v důsledku pochybení Nejvyššího správního soudu stav, kdy o námitce podjatosti uvedených soudců Krajského soudu v Ústí nad Labem, senátu 15 A, úseku správního soudnictví, nebylo rozhodnuto zákonem předpokládaným způsobem.

[4] Z obsahu spisů Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobce podáním ze dne 30. 9. 2014 vznesl námitku podjatosti vůči soudcům Krajského soudu v Ústí nad Labem, senátu 15 A, úseku správního soudnictví, JUDr. Markétě Lehké, Ph.D., Mgr. Václavu Trajerovi a JUDr. Janě Kurešové, jako reakci na poučení o složení senátu, který bude o jeho věci rozhodovat. Žalobce podjatost jmenovaných soudců spatřoval v tom, že již dříve namítl podjatost soudce Krajského soudu v Ústí nad Labem JUDr. Petra Černého, Ph.D, a to pro jeho neobjektivní postup a osobní zaujatost v této konkrétní věci. Na základě jeho námitky podjatosti mohl soud k němu získat negativní postoj, což vylučuje nestranné a objektivní rozhodování. Žalobce se dále domnívá, že vzhledem k tomu, že se jmenovaní soudci s JUDr. Petrem Černým, Ph.D. osobně znají, pojí je přátelské a úzké kolegiální vazby, mohli získat povědomí o posuzované věci, jejímž předmětem je projednání přestupku údajně spáchaného žalobcem i jinak, než jen ze spisového materiálu, a to právě od JUDr. Petra Černého, Ph.D.

[5] Krajský soud v Ústí nad Labem předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí ve smyslu § 8 odst. 5 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) spolu s vyjádřením soudců senátu 15 A. Ti shodně uvedli, že se v dané věci směrem k žalobci necítí být jakkoliv podjati, pročež uplatněnou námitku považují za zcela nedůvodnou.

[6] Nejvyšší správní soud poté, co obdržel námitku podjatosti, poučil podáním ze dne 27. 10. 2014 žalobce o složení senátu, který bude ve věci rozhodovat. Žalobci bylo poučení doručeno dne 30. 10. 2014. K podání případných námitek podjatosti soudců Nejvyššího správního soudu byla žalobci stanovena propadná lhůta jeden týden od doručení vyrozumění o složení senátu. Lhůta k vznesení námitky podjatosti skončila dne 8. 11. 2014. V této lhůtě žalobce žádnou námitku nevznesl a Nejvyšší správní soud poslední den lhůty rozhodl o námitce výše uvedených soudců Krajského soudu v Ústí nad Labem.

[7] Podáním ze dne 6. 11. 2014, které však bylo předáno poštovní přepravě až dne 11. 11. 2014 a doručeno Nejvyššímu správnímu soudu dne 12. 11. 2014 namítl žalobce podjatost JUDr. Miluše Doškové.

[8] Z uvedeného je zřejmé, že žalobce namítl podjatost JUDr. Miluše Doškové jednak po uplynutí propadné lhůty pro vznesení námitky podjatosti a jednak poté, co ve věci bylo již rozhodnuto.

[9] Na základě shora uvedeného Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že je v souzené věci dána jak totožnost účastníků, neboť námitka podjatosti ze dne 23. 12. 2014 je vznášena stejnou osobou jako v případě podání ze dne 30. 9. 2014, tak i totožnost předmětu řízení, neboť je namítána podjatost týchž soudců Krajského soudu v Ústí nad Labem, senátu 15 A, úseku správního soudnictví, a ze stejných důvodů jako v podání ze dne 30. 9. 2014. Jelikož o této námitce podjatosti bylo již Nejvyšším správním soudem jednou pravomocně rozhodnuto

rozhodnutím ze dne 6. 11. 2014, čj. Nao 404/2014 - 5, vznikla zde překážka věci rozhodnuté ve smyslu § 159a odst. 4 o. s. ř. za použití § 167 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.

[10] V případě, že je ve věci dána překážka věci rozhodnuté, nejsou splněny podmínky řízení. Jelikož se v případě překážky věci rozhodnuté jedná o neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, nezbývá soudu, než námitku podjatosti odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 25. března 2015

JUDr. Jan Passer
předseda senátu